

Κύριε Τριβιζά, είναι αλήθεια ότι οι μαύρες γάτες φέρνουν γρουσουζιά;

lifo.gr/various/kyrie-tribiza-einai-alitheia-oti-oi-mayres-gates-fernoyn-groysoyzia

December 4, 2014

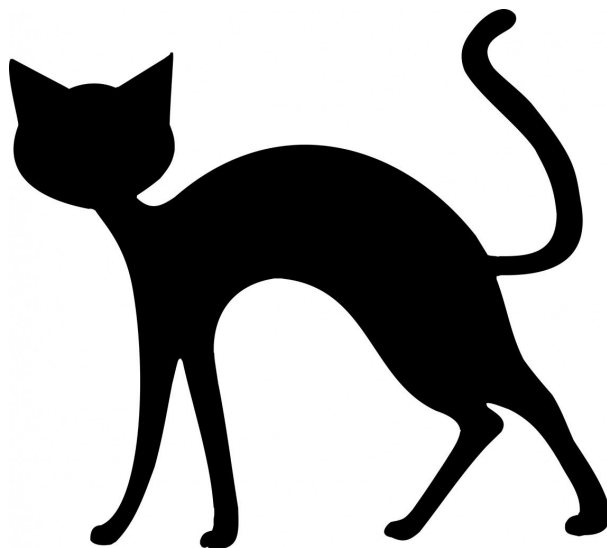

Ο σπουδαίος παραμυθάς απαντά στις ερωτήσεις μας για τις δεισιδαιμονίες και τις προκαταλήψεις

ΘΕΑΤΡΟ / ΟΔΗΓΟΣ 4.12.2014 | 11:15

«Σας τα λέω όλα αυτά γιατί εδώ στο νησί μας, όπως κι αλλού, οι γάτες ξεχνάνε, οι άνθρωποι ξεχνάνε και η τρέλα δεν θέλει πολύ να φουντώσει πάλι φτου ξανά κι απ' την αρχή...»

Μοιάζει με παραμύθι αλλά είναι ένα μυθιστόρημα, μια συναρπαστική περιπέτεια. Είναι η "Τελευταία μαύρη γάτα", το έργο του ποιητή παραμυθιών Ευγένιου Τριβιζά, που συνδυάζει τον λυρισμό με το χιούμορ, τη συγκίνηση με το μυστήριο, την απόγνωση με την ελπίδα, ένα δριμύ «κατηγορώ» κατά του ρατσισμού, της ξеноφοβίας και της δεισιδαιμονίας και ανεβαίνει στο θέατρο Χορν σε σκηνοθεσία Κώστα Γάκη, Αθηνάς Μουστάκα και Κωνσταντίνου Μπιμπή.

"Η πικρή αλήθεια", λέει ο Ευγένιος Τριβιζάς, "είναι ότι τα επεισόδια του μυθιστορήματος ωχριούν μπροστά στους διωγμούς που έχουν υποστεί στην πραγματικότητα οι μαύρες γάτες ιδιαίτερα τον Μεσαίωνα. Την περίοδο εκείνη οι πληθυσμοί της Ευρώπης πίστευαν ότι οι μαύρες γάτες είναι ενσαρκώσεις του Σατανά. Το 1233 ο Πάπας Γρηγόριος ο Ένατος είχε εκδώσει μια παπική διακήρυξη (VOX IN RAMA) στην οποία κατηγορούσε τις γάτες ότι υπηρετούν τον πρίγκιπα του σκότους και το 1484 ο Πάπας Ινοκέντιος ο Όγδοος σε μια εγκύκλιο (SUMMIS DESIDERANTES) όριζε ότι οι μάγισσες πρέπει να καίγονται στην πυρά μαζί με τις γάτες τους. Οι φοβεροί αυτοί διωγμοί συνεχίστηκαν καθ' όλη τη διάρκεια του Μεσαίωνα. Εκατοντάδες χιλιάδες γάτες βασανίστηκαν με ανατριχιαστικούς τρόπους, κρεμάστηκαν, πνίγηκαν, τεμαχίστηκαν και κάηκαν ζωντανές, σε σημείο που το είδος σχεδόν εξαφανίστηκε από την Ευρώπη".

Η "τελευταία μαύρη γάτα" έχει κάνει μεγάλη εντύπωση τόσο στο εξωτερικό όσο και στην Ελλάδα. Ποια θέματα θίγει το έργο;

Τα θέματα της δεισιδαιμονίας, της προκατάληψης, του ρατσισμού και της γενοκτονίας. Σε ένα μακρινό νησί αρχίζουν να εξαφανίζονται η μία μετά την άλλη, οι μαύρες γάτες. Αρχικά κανείς δεν μπορεί να εξηγήσει τον λόγο, κανείς δεν μπορεί να προβλέψει τον εφιάλτη που θα ακολουθήσει. Μια μυστική αδελφότητα προληπτικών είναι αποφασισμένη να εξολοθρεύσει όλες τις μαύρες γάτες επειδή φέρνουν γρουσουζιά. Πίσω όμως από την οργάνωση αυτή κρύβονται άλλα σκοτεινά συμφέροντα, άλλες άνομες επιδιώξεις. Το έργο είναι το χρονικό ενός ανελέητου διωγμού, μιας πικρής θυσίας, μιας απελπισμένης αγάπης, είναι η ιστορία της τελευταίας μαύρης γάτας. Δυστυχώς, όμως, η δεισιδαιμονία και η προκατάληψη δεν περιορίζονται στις μαύρες γάτες. Πολλές ακόμα ομάδες, φυλές και εθνότητες έχουν υποστεί παρόμοιους διωγμούς, κατατρογμούς και μαρτύρια.

Πότε γράφτηκε το έργο; Έχει συγκλονιστικές αναφορές στη σημερινή κοινωνία.

Το έργο γράφτηκε πριν από πολλά χρόνια. Κυκλοφόρησε στα ελληνικά το 2001 και στα αγγλικά το 2005. Μεταφράστηκε από τότε σε πολλές γλώσσες, πρόσφατα στα νορβηγικά και κινέζικα. Οι αναφορές στη σημερινή κοινωνία οφείλονται στο ότι αν και γράφτηκε πριν

από τόσα χρόνια, όπως όλοι οι μύθοι και οι αλληγορίες έχει διαχρονικό και διαπολιτισμικό χαρακτήρα.

Πιστεύετε ότι η μεγάλη του απήχηση και στο εξωτερικό έγκειται στο γεγονός ότι υπάρχει έξαρση της μισαλλοδοξίας σε όλο τον κόσμο;

Το έργο τελειώνει με τον μονόλογο του μαύρου γάτου:

Όλα είναι τόσο ήρεμα... τόσο γαλήνια... τόσο ειρηνικά... Θα έλεγε κανείς ότι δεν είχε συμβεί ποτέ ο μεγάλος διωγμός, ο φριχτός κατατρεγμός. Προσπαθώ να πείσω τον εαυτό μου ότι ποτέ μα ποτέ δεν μπορεί, δεν πρόκειται να συμβεί πάλι κάτι τέτοιο. Στο βάθος της καρδιάς μου, όμως, ξέρω ότι εδώ, όπως κι αλλού, οι γάτες ξεχνάνε, οι άνθρωποι ξεχνάνε και η τρέλα δε θέλει πολύ να φουντώσει πάλι, φτου ξανά κι απ' την αρχή...

Φαίνεται ότι πάλι ξεχάσαμε εκείνα που ποτέ δεν πρέπει να ξεχνάμε, και ότι η τρέλα έχει αρχίσει να απλώνει για άλλη μια φορά τα πλοκάμια της στο νου και στις καρδιές μας.

Ποιοι τελικά φοβούνται τις μαύρες γάτες;

Όλοι όσοι πείθονται από την προπαγάνδα εκείνων που τις χρησιμοποιούν για τους δικούς τους άνομους και ιδιοτελείς σκοπούς.

Οι «Times Educational Supplement» θεωρούν το βιβλίο κατάλληλη εισαγωγή για τα παιδιά του δημοτικού στα θέματα της γενοκτονίας. Ακούω συχνά γονείς να νιώθουν ότι με αυτό το βιβλίο μπορούν επιτέλους να μιλήσουν στα παιδιά τους για τις φριχτές επιπτώσεις του ρατσισμού. Θεωρείτε λοιπόν ότι η ενασχόλησή σας με το παιδικό βιβλίο είναι πιο σημαντική από τα εγκληματολογικά συγγράματα;

Τα θέματα του ρατσισμού και της γενοκτονίας είναι εξαιρετικά επώδυνα για να περιγραφούν στα παιδιά με ρεαλιστικό τρόπο, χωρίς να τα τραυματίζουν. «Η τελευταία μαύρη γάτα», συνδυάζοντας μέσα από μια συναρπαστική περιπέτεια τον λυρισμό με το χιούμορ, τη συγκίνηση με το μυστήριο και την απόγνωση με την ελπίδα, είναι μια αρμόζουσα για την προσληπτικότητα των παιδιών εισαγωγή. Οι γονείς ανάλογα με την ηλικία, ευαισθησία και ενδιαφέροντα του κάθε παιδιού, μπορούν να τη χρησιμοποιήσουν όποια στιγμή κρίνουν κατάλληλη ως βάση για μια ιστορική αναδρομή σε όλα αυτά τα φαινόμενα.

Πώς βοηθάει η παράσταση στην πρόσληψη του έργου από τα πιο μικρά παιδιά;

Τα σοβαρά θέματα του έργου δε δίνονται με κραυγαλέο διδακτισμό που απωθεί το παιδί αλλά μέσα από μια διασκεδαστική ιστορία με χιούμορ, περιπέτεια, αλλεπάλληλες ανατροπές και αγωνιώδεις καταδιώξεις.

Info:

Η τελευταία μαύρη γάτα

Θέατρο Χορν, Αμερικής 10

Σκηνική προσαρμογή: Βένια Σταματιάδη

Σκηνοθεσία: Κώστας Γάκης, Αθηνά Μουστάκα, Κωνσταντίνος Μπιμπής

Σκηνικά-video: Μικαέλα Λιακατά

Κοστούμια: Βασιλική Σύρμα

Μουσική: Κώστας Γάκης

Κίνηση: Κική Μπάκα

Φωτισμοί: Μελίνα Μάσχα

Μουσική Παραγωγή-σχεδιασμός ήχων: Στέφανος Τορτόπογλου

Παίζουν (αλφαβητικά): Άρτεμις Γρύμπλα, Αμαλία Καβάλη, Γιώργος Κισσανδράκης, Κλείτος Κωμοδίκης, Φώτης Λαζάρου, Κώστας Μαγκλάρας, Σωτηρία Μαράθου, Αλκιβιάδης Μπακογιάννης, Νικόλας Παπαδομιχελάκης, Βίκτωρας Πέτσας
Μουσικός επί σκηνής-live electronics: Στέφανος Τορτόπογλου